

„Všetci postrádajú slávu Božiu“

6.

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy zverená ľuďom. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Vitajte späť, priatelia. Cením si, že ste sa rozhodli zostať a ďalej usilovne študovať najdôležitejšiu prácu, aká bola kedy ľuďom zverená. Aká je to práca? Budovanie charakteru... Budovanie charakteru. Spolu uvažujeme o tom, s akým úžasným zámerom nás Boh stvoril. S akým? **Izaiáš 43,7**. Čo hovorí o ľudstve? „... ktorých som stvoril na svoju slávu, utvoril, áno, učinil som ich.“ Sme produktom času a náhody? Ó, nie, nie, nie. Sme dielo osobného Boha-Stvoriteľa, ktorý nás stvoril s ušľachtilým a svätým zámerom, aby sme celému prizerajúcemu sa vesmíru zjavovali, aký je On sám. Ako nás teda stvoril? **Na svoj obraz a svoju podobu. {1 Moj 1,26}** Je tá podoba úplná? Zasahovala každý rozmer našej bytosti: duchovný, duševný, telesný ba aj aký? Sociálny. Na Boha sme sa podobali po každej stránke svojho bytia, takže v každom jeho aspekte sme mohli vraviť pravé a krásne veci o tom, akého máme skvelého Stvoriteľa. Aby sme naplnili tento údel, nielenže nám dal plnú sadu božských vlastností, ale tiež čosi zapísal na každý nerv, vlákno a schopnosť. Čo to bolo? Jeho zákon. Prirodzene nás to ťahalo k tomu, aby sme všetky tie schopnosti používali, rozvíjali a zveľaďovali v dokonalom súlade s **Božím zákonom. Ten je prepisom Jeho charakteru, {COL 305.3, KP 243}** a tým je Jeho – sláva...

Keby sme boli zostali verní, náš potenciál by bol býval neobmedzený, vznášal by sa cez nekonečné veky od slávy k sláve. Toto Boh zamýšľal. Ale... Jeho plány boli tragicky prerušené, však? A to je tá zlá správa, na ktorú musíme obrátiť pozornosť. Ako sa nazýva naše štúdium? „**Všetci postrádajú slávu Božiu.**“ **{Rim 3,23}** **Duchovné veci sa len čo? ...duchovne rozlišujú. {1 Kor 2,14}** A toto tragické prerušenie zvané hriech je v prvom rade duchovný problém. Moji milí priatelia, potrebujeme duchovne rozlišovať, aby sme porozumeli tomuto problému. A ten problém musíme pochopiť, aby sme vedeli oceniť jeho riešenie. Rozumiete? Kiež nám Boh pomôže pochopiť ten problém, aby sme lepšie ocenili a dychtivejšie prijali jeho riešenie a rozumne pri ňom spolupracovali. Pozývam vás, ako máme vo zvyku, aby ste strávili chvíľku so mnou na kolenách a osobne pozvali Božieho Ducha do svojho srdca. Pri modlitbe za seba nezabudnite ani na mňa, prosím.

Nebeský Otec, veľmi Ti ďakujem za príležitosť znovu sa tu zhromaždiť, aby sme študovali Tvoje Slovo. Otec, každý jeden z nás uznáva, že nemáme to, čo nám treba, aby sme správne pochopili Slovo, aby sme ho náležite ocenili a prijali. Potrebujeme pomoc. Duchovné veci sa rozoznávajú len duchovne. Sme takí vďační, že pomoc je dostupná v osobe a moci Tvojho Ducha. Žiadame, aby si Ho vylial na nás. Prosím, najmä ja Ho potrebujem práve teraz. Prosím, aby si ma viedol a usmerňoval moje myšlienky. Uschopni ma, aby som hovoril pravdu a len pravdu, pravdu, aká je v Ježišovi. Zmocni sa môjho jazyka. Nedovoľ, aby som povedal niečo, čo prekrúti pravdu... Kiežby bola moja reč lepšia než ľudská, aby som vyjadril pravdu... Kiežby boli moje myšlienky lepšie než ľudské, aby som pochopil pravdu. No Otec, navzdory nedostatočnosti ľudského myslenia a reči urob zázrak, prosím, a dovoľ mi vyzdvihnúť Ježiša. On je Pravda. Dovoľávam sa Jeho zaslúbenia: „A Ja, keď budem vyzdvihnutý, všetkých pritiahnem k sebe.“ Otec, súčasťou Jeho vyzdvihnutia je dôjsť k poznaniu, ako zúfalo Ho potrebujeme a presne to musíme urobiť práve teraz. Musíme lepšie pochopiť svoj problém s hriechom, aby sme plnšie ocenili jeho

riešenie. Ježiš je riešením hriechu. Pomôž nám, aby sme si uvedomili, ako zúfalo Ho potrebujeme, kvôli pádu. Ved' nás a usmerňuj nás pri tomto štúdiu. Ráč vypočuť túto modlitbu, lebo prosím v Ježišovom mene. Amen.

Sme na strane 11. Keď prídete v nedeľu večer, budeme mať pre vás nové tlačené materiály a dúfam, že do tohto stĺpca si píšete poznámky. Preto sme vám dali tvrdý obal, aby ste mali na čom písať. Ešte raz prečítam ten pozoruhodný výrok o údele, ktorý Boh určil ľuďstvu, a potom prejdem na ďalší odsek. **Výchova, strana 15 {angl.}: „Keď Adam vyšiel z ruky Stvoriteľa, niesol vo svojej telesnej, duševnej a duchovnej prirodzenosti podobu svojho Tvorcu. Boh stvoril človeka na svoj obraz {1 Moj 1,27} a podľa Jeho zámeru čím dlhšie človek žil, tým viac Ho mal zjavovať a dokonalejšie odzrkadľovať slávu Stvoriteľa. Všetky jeho schopnosti sa mohli ďalej rozvíjať. Ich kapacita a vitalita mali neustále mohutnieť...“** Úžas! **„Keby bol zostal verný Bohu...“** **„Keby bol zostal verný Bohu, stále dokonalejšie by bol naplňal zmysel svojho stvorenia a odzrkadľoval by Stvoriteľovu slávu.“** Človek bol stvorený, aby odzrkadľoval slávu Stvoriteľa. **„... koho som stvoril na svoju slávu.“ {Iz 43,7}** Presne toto Boh zamýšľal pre ľuďstvo. A teraz počúvajte ďalší odsek. Je hneď za tým a tu prichádza to tragické prerušenie. Tu prichádza tá zlá správa. Ale, ale... **„Neposlušnosťou však o to prišiel. Božská podoba bola následkom hriechu poškodená a takmer zničená. Telesné sily človeka boli oslabené, jeho duševné schopnosti ochabli a jeho duchovný zrak sa zahmlil. Stal sa zajatcom smrti.“** **Mzdou hriechu je skutočne smrť. {Rim 6,23}**

No všimnite si, čo hriech spôsobil: človek nielenže zomrel, ale tiež prišiel o svoj úžasný, Bohom určený osud, aby zjavoval slávu svojho Stvoriteľa... Aby zjavoval slávu svojho Stvoriteľa. Prečo sa to stalo? Čo na hriechu tak načisto znemožnilo človeku, aby naplňal svoj údel -- aby zjavoval Božiu slávu? Čo je to hriech? Klasická definícia je v **1 Ján 3,4: „Hriech je prestúpenie zákona.“** No čo je to zákon? Prepis Božieho charakteru – a tým je sláva. Už chápete, prečo Pavol predniesol ten hrozný prípad spolu s nevyhnutným dôsledkom, a tak stroho, vo verši **Rim 3,23? „Lebo všetci zhrešili a nemajú slávu.“** Vidíte tu súvislosť? Vidíte tu ten vzťah príčiny a následku? Čo je to hriech? Prestúpenie zákona. **A zákon je prepisom Božieho charakteru. {COL 305.3}** Čo je to Boží charakter? Jeho sláva. Ak teda hrešíte, čo nevyhnutne nasleduje? **Postrádame slávu. {Rim 3,23}** Nebudete si uvedomovať svoj Bohom určený údel. Priatelia, presne toto sa stalo, keď človek zhrešil. Keď Adam zhrešil.

Ďalej chcem s vami študovať, čo presne sa stalo s ľuďstvom, keď Adam zhrešil. Najprv by sme mali pripustiť, že to, čo sa stalo Adamovi, sa stalo nám. Prosím vás, uvedomte si to. Chápeme to len veľmi ťažko, lebo v našej západnej kultúre máme veľmi individualistickú filozofiu života. Každý z nás je ostrov a myslíme si o sebe, že druhí nás príliš neovplyvňujú, najmä tí, čo žili dávno pred nami. Milí priatelia, vedzte, že Biblia človeka takto nechápe. Vníma nás ako celok, nie ako jednotlivcov. Spoločnú prirodzenosť ľuďstva lepšie pochopíme, keď si uvedomíme, ako Biblia nazýva prvého človeka. Ako sa volá? Adam. Čo znamená Adam po hebrejsky? Ľuďstvo. Vedeli ste to? To meno v hebrejčine znamená „ľuďstvo“. Keď v hebrejčine narazíte na slovo „Adam“, väčšinou je preložené ako „človek“, lebo je zrejmé, že sa to týka všetkých ľudí. No v knihe Genézis je to niekedy preložené ako Adam, lebo sa snažia odlišiť, že v tomto prípade sa to vzťahuje na prvého človeka, zvaného Adam. Priatelia moji, pochopte, že to, čo sa stalo Adamovi, sa stalo nám. Všetci sme boli v ňom. Biblicky povedané, boli sme v jeho bedrách. Boli sme v ňom zahrnutí a utvorení, právne i geneticky. Postrehli ste to? Boli sme zahrnutí a utvorení zákonne i geneticky v ňom. Prečo? Lebo bol zástupcom celého ľuďstva a tiež jeho otcom. Sledujete ma?

A ako zákonný zástupca celého ľuďstva mohol určiť právne postavenie celého ľuďstva. A to aj urobil. Ako otec ľuďstva mohol nastaviť genetický kód pre celé ľuďstvo. Dostal schopnosť rozmnožovať sa. Ako? Na svoj vlastný obraz. Mimochodom, toto bola súčasť jeho podobnosti Bohu. Boh môže tvoriť na svoj obraz. Ak sme teda ako Boh, musíme byť prinajmenšom schopní množiť sa na svoj obraz. Rozumiete? A práve toto nás odlišuje od anjelských zástupov, ktoré nesú Boží obraz, ale nie v tejto

schopnosti. Nedokážu sa rozmnožovať ako my. Je to súčasť nášho bytia, **nový a odlišný poriadok bytia**. {1BC 1081.3} No prosím pochopte, že tá pozoruhodná, Bohom daná schopnosť rozmnožovať sa na vlastný obraz kladie na Adamove plecia veľmi vážnu a veľkú zodpovednosť. Lebo on mal podľa zákona dedičnosti určiť dedičstvo všetkých svojich potomkov, vrátane každého, čo tu sedí dnes poobede, o 6000 rokov neskôr. Čo myslíte, kto to vedel? Satan. To preto tak dychtil po tom, aby Adama zničil. Vedel, že ak dosiahne vzburu v jeho srdci, mohol by dostať všetkých jeho potomkov; aj tí by sa v srdci prirodzene búrili. Stávka bola vysoká... Stávka bola vysoká.

Písmo túto pravdu vyjadruje pozoruhodne v **Rimanom 5,19**. Skočíme dopredu, je to na strane 12, druhé dolu. „**Lebo neposlušnosťou jedného človeka sa mnohí stali hriešnikmi.**“ O akom človeku hovorí Pavol? O Adamovi z raja. Kto sú tí mnohí, čo sa stali hriešnikmi kvôli jeho neposlušnosti? Kto sú tí mnohí? Je to každý z nás, jeho prirodzených potomkov podľa narodenia. Rozumiete? Sú to všetci jeho potomkovia. **Neposlušnosťou jedného človeka sa mnohí stali hriešnikmi.** Všimnite si, že Pavol nevraví, že hriešnikmi sme sa stali neposlušnosťou každého človeka. **Neposlušnosťou jedného človeka sa mnohí stali hriešnikmi**, moji priatelia. Je to biblické. Nevymýšľam si to, iba citujem Pavla. Čo chce v tomto bode urobiť ľudská prirodzenosť? To nie je fér. Protestujem. Nie je fér, že som sa stal hriešnikom kvôli tomu, čo urobil niekto iný pred 6000 rokmi. To odmietam. No počkaj chvíľu, buď opatrný. Čo ďalej hovorí ten text? Nie je tam napísaný, no je v Biblii. Nie je to napísané vo vašom výtlačku, no je to v Biblii: „**Ako neposlušnosťou jedného človeka sa mnohí stali hriešnikmi, tak poslušnosťou Jedného sa mnohí stanú spravodlivými.**“ To nie je fér... Ja sa teda na túto polovicu nechcem sťažovať. Vy áno? Nie, ja sa na túto druhú polovicu nechcem sťažovať. No pochopte, moji drahí priatelia, že ak budete dôslední a budete nariekať, že neposlušnosťou jedného človeka ste sa stali hriešnikmi, tak sa musíte ponosovať aj na to, že poslušnosťou jedného človeka ste sa stali spravodlivými. Rozumiete tomuto uvažovaniu? Myslím, že je jasné. Nevieť ako vy, no ja sa nechcem sťažovať na tú druhú polovicu.

Vidíte, moja vlastná poslušnosť nepostačuje na to, aby ma urobila spravodlivým pred Bohom. Potrebujem niekoho iného, aby ma ospravedlnil. Rozumiete mi? {Amen.} Tak chváľme Boha, že existuje Ktosí, kto má spravodlivosť, ktorá ma urobí spravodlivým v Božích očiach. Je to Ježiš Kristus, Pán, moja Spravodlivosť. {Amen.} Druhý Adam. Moji milí priatelia, práve tak ako sme sa kvôli neposlušnosti prvého Adama stali hriešnikmi, vďaka poslušnosti druhého Adama sme sa stali spravodlivými. Pozrite, ľudstvo v skutočnosti predstavujú len dvaja ľudia. Iba dvaja. Adam z raja a Adam z Getsemane, lepšie známy ako Ježiš Kristus. Chápete? Prvý a posledný Adam. Sú len dvaja ľudia a každý jeden z nás je zahrnutý a ustanovený v jednom alebo druhom. My všetci sa prirodzene rodíme podľa ktorého z nich? Podľa Adama z raja, a ako takí sme sa stali hriešnikmi. Sme odsúdení, odsúdení na smrť za niečo, čo on spravil pred 6000 rokmi. Ste ochotní prijať to? Nuž, nemali ste na výber, však? Či ste sa rozhodli, že sa narodíte do sebeckého, vzdorovitého, na smrť odsúdeného ľudstva? Vytvorili ste si to? Nie, nevytvorili. Nemali ste na výber. No chvála Pánovi, že si môžete vybrať znovu sa narodiť. Počujem „amen“? {Amen.}

Prečo? Lebo jestvuje aj druhý Adam, ktorý prišiel za nekonečnú cenu, aby započal nové ľudstvo a stal sa jeho Hlavou. Vierou v Neho sa môžete znovuzrodiť. Súhlasíte? {Amen.} A potom vám prospeje Jeho poslušnosť a dostanete od Neho duchovné dedičstvo. Vďaka neposlušnosti prvého Adama dostávame odsúdenie a sebecké, vzdorovité srdce. Vďaka poslušnosti druhého Adama dostávame spravodlivosť a srdce motivované láskou, ktoré môže znovu žiť v súlade s naším Stvoriteľom a Vykupiteľom. Nemáte na výber, ako sa prirodzene narodíte. No každý z vás sa môže rozhodnúť znovu narodiť. Majúc toto na pamäti, musíme pochopiť, že to, čo sa stalo Adamovi pred 6000 rokmi v rajskej záhrade, sa stalo komu? Stalo sa to nám. Čo sa stalo Adamovi pred 6000 rokmi? Dolu na strane 11. Cesta ku Kristovi, str. 17 (angl.). Počúvajte pozorne: **Cesta ku Kristovi, str. 17: „Človek bol pôvodne obdarený ušľachtilými schopnosťami a duševne bol vyrovnaný. Ako dokonalá bytosť žil v súlade s Bohom. Mal čisté myšlienky a sväté úmysly. Ale...“** Och, zase je tu to skľučujúce slovo.

„**Ale neposlušnosť**“ spôsobila čo? Počúvajte pozorne: „**...zvrátila tieto schopnosti a...**“ Čo ešte? „**...lásku nahradilo sebestvo.**“ Je to veľmi dôležitý teologický náhľad, moji milí priatelia. Premýšľajme o tom spoločne. Čo sa stalo, keď Adam zhrešil? Pamätajte, že keď Adam zhrešil, ľudstvo zhrešilo. Adam bol ľudstvo. My všetci, každý jeden z nás, sme padli v ňom a s ním. Čo sa stalo každému z nás, keď Adam zhrešil? **Lásku nahradilo sebestvo a všetky naše sily sa čo? Zvrátili.**

Popracujme na tom, aby sme pochopili. Prosím, pochopte toto: keď hovoríme, že **lásku nahradilo sebestvo**, čo vravíme? Spýtajme sa najskôr sami seba, aké miesto mala láska v ľudskej prirodzenosti pred pádom? Musíme to vedieť, skôr než môžeme pochopiť, čo sa myslí tým, že „**lásku vystriedalo sebestvo.**“ Aké miesto mala láska v ľudskej prirodzenosti pred pádom? Bol to riadiaci princíp, duch, zákon, ktorý nebol napísaný len na mäsitej doske ľudského srdca, ale na každom čom? Na každom nerve, vlákne a schopnosti jeho bytosti. Bol to zákon, duch, princíp, ktorý ovládal celú jeho prirodzenosť. Také miesto mala teda láska. Sledujete ma?

Čo sa stalo, keď človek zhrešil? No tak, čo sa stalo? **Sebestvo zaujalo miesto lásky.** Čí zákon, duch a princíp je sebestvo? Satanov zákon, satanov duch. Je to princíp, ktorý riadi satanovo kráľovstvo. Keď človek zhrešil, keď Adam zhrešil, **sebestvo nahradilo lásku.** Sebestvo sa stalo zákonom, ktorý ovládal ľudskú prirodzenosť. Sebestvo sa stalo zákonom, ktorý bol napísaný na mäsitých doskách ľudského srdca. Sebestvo sa stalo zákonom, napísaným na každom nerve, vlákne a schopnosti našej bytosti. A keď vravíme, že **sebestvo nahradilo lásku**, hovoríme len o jednom z mnohých hriechov? Je sebestvo len jeden z mnohých hriechov? Nech vám to neujde, prosím. Počúvajte. **4. zväzok Svedectiev, strana 384 (angl.): „Pod názov sebestvo spadal každý iný hriech.“** Je sebestvo len jeden z mnohých hriechov? Nie, je to princíp, ktorý zahŕňa všetky hriechy. Rozumiete tomu? Sledujte: láska a poslušnosť sú v rovnakom vzťahu ako sebestvo voči neposlušnosti. Dáva to zmysel? Tak ako je láska naplnením zákona, sebestvo je jeho prestúpením. Pod názov sebestvo spadá každý iný hriech, moji milí priatelia, Tento princíp nie je jedným z mnohých, ale zahŕňa všetky hriechy. A pri páde tento princíp nahradil lásku v ľudskej prirodzenosti. Stal sa dominantnou a motivujúcou zásadou, napísanou na mäsitých doskách ľudského srdca, na každom nerve, vlákne a schopnosti jeho bytosti. Nečudo, že všetky jeho schopnosti sa zvrátili!

To sa stalo ako druhá vec, pamätáte sa? **Jeho schopnosti sa zvrátili a sebestvo vystriedalo lásku.** Viete, kým ľudské srdce ovládal zákon lásky, všetky jeho schopnosti sa používali výhradne na a potešenie a oslavu koho? Boha! Súhlasíte? No keď sebestvo nahradilo lásku, čo sa stalo? Všetky tieto sily sa zvrátili. A po páde sa všetky ľudské schopnosti používajú na uspokojenie a oslavu koho? seba... Seba. Túto mravnú poruchu nazývame **zvrátenosť** a inšpirované pero ju definuje ako „**mravnú dezorientáciu**“. {**Mar 153.4**} Hovorí nám aj to, že podstatou zvrátenosti je sebestvo. **Čo je to sebestvo? Podstatou zvrátenosti.** {**ST, Dec 25, 1901 par. 9**} Keď sebestvo nahradilo lásku, človek sa stal nemravným v svojej prirodzenosti. V jadre svojej bytosti sa mravne narušil a neprajne a strašne to ovplyvnilo všetko božské v ňom. Práve preto inšpirované pero vraví: „**Božská podoba bola poškodená a takmer zničená.**“ {**PP 595.2**} ... a takmer zničená. Všetky tie božské schopnosti, ktoré oslavovali Boha, lebo ich riadila láska, oslavujú teraz koho? Seba a satana, lebo ich ovláda sebestvo. Je vám jasné, ako radikálne nás ovplyvnil pád? Moji milí priatelia, musíte to pochopiť. Je to zásadne dôležité.

Pochopte, prosím, že podľa zákona dedičnosti bola táto strašná mravná porucha zvaná zvrátenosť, toto sebestvo, odovzdávané ďalej Adamovým potomkom ako dedičské právo. Pozrime sa na 5. kapitolu Genesis. Tento úryvok máte vo svojom výťažku, no chcem, aby ste si ho pozreli v trochu širšom kontexte. Otvorte si so mnou 1. knihu Mojžišovu, 5. kapitolu a všimnite si tieto pozoruhodné slová. **1 Moj 5,1: „Toto je kniha rodov Adamových. V deň, v ktorý stvoril Boh človeka, stvoril ho na podobu“** koho? „... Boha.“ 2. verš: „**Muža a ženu ich stvoril a požehnal ich a nazval ich**“ ako? „... Ľudstvo.“ Viete, aké hebrejské slovo je tam? Adam, áno, je to Adam. Vyhľadajte si to... Nazval ich Adam. To isté slovo. Židia mali v používaní toho istého slova úžasnú výhodu, že mohli myslieť na

jednotlivca i všetkých zároveň. Viete, keď im Biblia povedala, že Adam zhrešil, vedeli, že oni zhrešili. Ľudstvo zhrešilo - na základe rovnakého mena. „**Muža a ženu ich stvoril a požehnal ich a nazval ich Ľudstvo, v deň, v ktorý ich stvoril.**“ **Pozrite na 3. verš: „A Adam žil 130 rokov a splodil syna na svoju podobu a na svoj obraz a nazval ho Sét.**“ Teraz si všimnite, prosím: Adam bol stvorený na obraz a podobu Boha, no Sét na obraz a podobu Adama. Sledujte: medzi Adamovým stvorením na Božiu podobu a splodením Séta na podobu Adama sa stalo čo? Došlo k hriechu. Človek sa stal sebeckým... vo svojej prirodzenosti. Aký sa teda narodil jeho syn? Sebecký vo svojej prirodzenosti... Sebecký vo svojej podstate. **EGW: Kniha Patriarchovia a proroci, str. 80 (53 v slov.): „Kým Adam bol stvorený bez hriechu, na Božiu podobu, Sét zdedil, podobne ako Kain, hriechu prirodzenosť svojich rodičov.**“ Čo zdedil? Hriechu prirodzenosť svojich rodičov a to je Sét. Sét bol zbožný človek.

Ako to, že Sét sa prejavil inak než Kain? Nie na základe toho, ako sa prirodzene narodil, ale na základe rozhodnutia znovu sa narodiť. Počujem amen? {Amen} Jedine takto môže ktokoľvek z nás ísť inou cestou ako Kain. Je to jediný spôsob. Musíte sa rozhodnúť byť znovuzrodení, no väčšina ľudstva sa takto nerozhoduje, však? Koľko generácií trvalo ľudstvu, kým sa tak zvrhlo, tak vzdorovalo a beznádejne skazilo, že ich Boh musel vyhladiť? Koľko generácií? Desať. Desať... A ako to vyzeralo s ľudstvom po tých desiatich generáciách? **1 Moj 6,5: „Potom Hospodin videl, že sa množí zlosť človeka na zemi a že všetko, čo vytvorila myšlienky jeho srdca, je len zlé po všetky dni.**“ Ach! Tak toto je veľmi vážna zvrátenosť. Sledujete ma? Chápate, v akom stave bolo ľudstvo? Dospeli až do takej nenapraviteľnej vzbury, že všetci okrem ôsmich ľudí spáchali neospravedlňiteľný hriech. **Každá pohnútkou ich srdca bola ustavične zlá.** To jest, dospieť do bodu, kde už nemáte nádej na spásu. A moji milí priatelia, keď sa ľudstvo dostalo do tohto stavu, od Boha to bolo len milosrdné a láskavé, aby urobil čo? Aby vyhladil ľudstvo. A urobil to potopou. A prečo je to také nesmierne významné? **Ako bolo za dní Noeho, tak bude za príchodu Syna človeka.** {Mt 24,37} A ja som tu, aby som vám pred Bohom povedal, že ľudstvo má znovu strašne blízko k opätovnému dosiahnutiu tohto stavu. A keď dosiahne bod, kde všetky pohnútky ich sŕdca budú ustavične zlé, skúška sa čo? Ukončí. {DA 122.2, DA 633.2}

Prečo? Prečo? Lebo ďalší odklad už nikomu nezmení myslenie. A budú len dve skupiny. Tí, ktorých každá túžba srdca bude stále len svätá, a tí, ktorých každá myšlienka srdca bude nepretržite zlá. Budú len dve. A toto znamená byť buď zapečatený, alebo mať znamenie. Počujete ma? A v tom bode Boh zapíska a skúška sa ukončí, lebo ďalšie čakanie už nikomu nezmení myslenie. Moji milí priatelia, Boh mešká len preto, že „**nechce, aby**“ čo? „... **aby niektorí zahynul, ale aby všetci prišli ku pokániu.**“ {2 Pet 3,9} On je úžasný, milostivý, trpezlivý Boh a medzi ľuďmi sú stále takí, čo majú potenciál zmeniť svoje myslenie. A preto otáľa, čaká... Lenže keď každý dospeje do bodu, moji milí priatelia, kde už nikto nezmení ich myslenie, ďalšie čakanie bude zbytočné. Počujete ma? Vtedy sa skúška skončí a Boh milostivo zasiahne a odstráni tých, čo nenapraviteľne zladili svoju vôľu so satanovou. Zničí ich z milosti k nim i k celému vesmíru. Viac o tom neskôr.

Och, aké hrozné dôsledky pádu, moji milí priatelia. Prehliadame ich, prehliadame... Nie je nám celkom jasné, čo sa ľudstvu stalo, či áno? Desať generácií - a všetci ľudia okrem ôsmich museli byť zničení. V čom je jadro problému? Historical Sketches, str. 138. Tu to je. Počúvajte prosím a prijmite to. Ako tak na vás pozerám, pre niektorých z vás je ťažké prijať, čo vám hovorím. No ubezpečujem vás, že to nie sú moje myšlienky. Kedysi som takto neveril, no moje myšlienky sa museli prispôbiť tomu, čo vraví Boh, nie naopak. Bože, odpusť nám pýchu názorov, kvôli nej prekrúcame inšpirované slovo, aby podporovalo to, čomu my veríme. **Historical Sketches, str. 138.** Počúvajte pozorne. Tu je jadro problému: „**Sebeckosť je vpísaná do nášho samotného bytia.**“ Odmilka. Sebeckosť je čo? ...vpísaná. Čo to znamená? Pretkané. Zapísané na každom nerve, vlákne a schopnosti... Inými slovami... pamätajte, že **kedysi to bývala láska, ale pri páde ju nahradilo sebeckosť.** Čím sme teda teraz pretkaní? Čo je zapísané na každom nerve, vlákne a schopnosti? Čo je to? Sebeckosť. A ďalšia veta: Ako sa to k nám dostalo? No tak, prečítajte to. „**Dostalo sa k nám ako dedičstvo.**“ Ako sme k nemu prišli? V podobe dedičstva. Moji milí priatelia, je to naše dedičské právo.

Boh nech žehná ich relatívne... relatívne nevinné srdiečka... Tie malé ružové, hnedé, žlté či čierne batôžky, ktoré privádzame na tento svet podľa zákona rozmnožovania, podľa zákona dedičnosti. Aké sú od prírody? No tak, aké sú prirodzené? Sú sebecké, každý rodič to vie. Deti nemusíte učiť byť sebecké, alebo áno? Mal niekto z vás deti, ktoré musel učiť, ako majú byť sebecké? Mali ste deti, ktorým ste museli hovoriť: „Nie, nie, nie, nie, o svoje hračky sa nesmieš toľko deliť! Musíš sa naučiť nechávať si ich trochu viac pre seba.“ Mali ste také deti? Nie, nemali! Prečo? Lebo sú prirodzené sebecké. Len tak na okraj: skôr než sa na ne príliš nahneváte za to ich sebecko, musíte sa pýtať sami seba: Kde k nemu prišli? Nevieť ako vám, no mne ako otcovi dávalo najviac zabráť to, že som mal byť trpezlivý s osobitými podobami sebeckva, ktoré ma sužovali celý život a ktoré som videl odzrkadlené vo svojich deťoch. Tak ako, môže sa so mnou niekto stotožniť? {Áno.} **Sebeckvo je pretkané skrze nás, získali sme ho ako dedičstvo.** A je sebeckvo hriech? No tak, je to hriech? **Pod hlavičkou sebeckvo sa skrývajú všetky ostatné hriechy.** Sebeckvo je jadrom hriechu a my ho máme ako dedičstvo zapísané na každom nerve, vlákne a schopnosti svojho bytia. Priznajme si to, milí priatelia. Viete, až keď pochopíme, že prirodzené srdce je ovládané sebeckvom, až vtedy plne oceníme, že môžeme dostať nové srdce, ktoré má na sebe napísaný nový zákon. Súhlasíte? {Amen.} Najskôr musíte pochopiť zľú správu, až potom oceníte tú dobrú. {Amen.} Musíte pochopiť, akí neschopní a bezmocní sa prirodzené rodíte, až potom oceníte nádej a pomoc, ktorú dostávate pri duchovnom znovuzrození. {Amen.} Musíte si priznať, akí ste poničení kvôli prvému Adamovi, až potom oceníte to, čo urobil druhý Adam, aby to všetko napravil. Dobrá správa je len do tej miery dobrá, do akej miery je tá zlá správa zlá.

Dávid o tom hovorí takto: **Žalm 51,7: „Ajhľa, bol som zrodený v neprávosti, v hriechu ma počala moja matka.“** Toto je biblické, moji milí priatelia. Toto je biblická pravda. Na svet som prišiel v neprávosti. Narodil som sa hriešny. Prečo? Prečo? Z akého dôvodu? Lebo v hriechu ma moja matka čo? Počala. Sú takí, Pán im buď milostivý, ktorí nedokážu prijať túto veľmi pokorujúcu pravdu o svojom prirodzenom narodení. Chcú, aby sme verili, že Dávid tu vyznáva len to, že on bol počatý ako nemanželské dieťa. Ubezpečujem vás, že toto tu nevyznáva. Duch prorocký hovorí, že 51. žalm je vzorová modlitba pokánia pre každého hriešnika. Nevieť ako vás, ale mňa nepočali ako nemanželské dieťa. Ja to nemusím vyznávať. No istotne musím vyznať, že ma počali sebeckí, rebelujúci rodičia, ktorí mi podľa zákona dedičnosti dali sebecké a spurné srdce. A takým ostane, kým nevyznám, tak ako Dávid len o niekoľko veršov neskôr, a pokľaknem a poviem: **„Čisté srdce stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne správneho ducha.“** Lebo ten duch, ktorého som prirodzené zdedil, je poškvrený duchom sebeckva. **Práve preto je všetka moja spravodlivosť ako čo? Ako špinavé handry {Iz 64,6};** a to sú tie dobré veci, čo robím. Kvôli mojej prirodzenej sebeckosti sú aké? Poškvrené.

Moji milí priatelia, vy a ja nemôžeme ani len začať naozaj dodržiavať Boží zákon, kým nedostaneme nové srdce. To však získame, až keď oň požiadame. A my to neurobíme, kým nám nesvitne, že ho potrebujeme.

Preto je také životne dôležité, aby sme rozpoznali svoje strašné dedičské právo pri narodení. Chvála Pánovi za duchovné dedičstvo od druhého Adama. Pavol o tom hovorí v **Efežanom 2,1-3 takto: „A oživil vás, ktorí ste boli mŕtvi v prestúpeniach a hriechoch, v ktorých ste kedysi žili podľa spôsobov tohto sveta, podľa kniežat'a mocností povetria, toho ducha, ktorý teraz pôsobí v synoch neposlušnosti. Medzi nimi sme aj my kedysi konali podľa žiadostí svojho tela, keď sme žili podľa záľub tela a mysle, a boli sme od prirodzenosti“** čím? „... od prirodzenosti deťmi hnevu, tak ako aj ostatní.“ Pavol tam počíta aj seba. **„Od prirodzenosti deti hnevu.“ Review and Herald, 6. január 1891.** Počúvajte: **„Ludia sú prirodzené sebeckí.“** Akí sú ľudia? Ako sebeckí? Prirodzené. Sme sebeckí od prirodzenosti, lebo sebeckvo je hriech, a my hrešíme, lebo sme hriešni. Nestali sme sa hriešnymi, lebo hrešíme. Počujete ma? Hrešíme, lebo máme hriešne srdcia. Zmýšľame telesne a telesná myseľ je čím? **„Nepriateľstvom voči Bohu, nepodriadiuje sa zákonu Božiemu, lebo sa ani“** čo? „... nemôže podriaďovať.“ {Rim 8,7} Čo jediné môže urobiť telesná myseľ? Páchať hriech. To je to jediné, čo môže urobiť, moji milí priatelia.

Upozorňujem Vás na to upresnenie, ktoré sme už spomínali: Telesná myseľ desivo presne napodobňuje poslušnosť. Môže navodiť zdanie, že sa správate podľa litery zákona, takže budete vyzerat' dobre a budú vás obdivovať, vážiť si vás a povyšovať... Lenže to nie je poslušnosť, ale pokrytectvo. Rozumiete? Dôvod prečo telesná myseľ nemôže poslúchať je, že rozhodne nemôže milovať. Je len sebecká. Nemôžete ani len začať poslúchať, kým nedostanete nové srdce, lebo iba také môže milovať a láska je naplnením zákona. Sledujete ma? Chápete? **Láska je naplnením zákona. {Rim 13,10}** Je mi jedno, ako dobre dodržiavate literu zákona, ak vás nemotivuje láska, nie je to poslušnosť. Nie je to poslušnosť, nie je. „**Ludia sú prirodzene sebeckí. Konajú impulzívne, bez ohľadu na Božiu vôľu. Meradlom im je ich vlastná vôľa.**“ {RH, Jan 6, 1891} Aký smutný komentár o padlej prirodzenosti človeka... Pavol o tom vo **Filipským 2,21** hovorí takto: „**Lebo všetci hľadajú svoje vlastné.**“ Koľkí? „**Všetci hľadajú svoje vlastné, nie to, čo je Krista Ježišove.**“ Počúvajte inšpirovaný komentár k tomuto veršu. **Znamená čas, 2. jún 1887: „Je to jasne napísané na neobnovenom srdci a padnutom svete: „Všetci hľadajú svoje vlastné.“** Čo to znamená? Čítame ďalej: „**Sebeckto je veľkým zákonom našej zdegenerovanej prirodzenosti. Sebeckto zastáva to miesto v duši, kde by mal na tróne sedieť Kristus.**“ Kedy sa to stalo? Pred 6000 rokmi v rajskej záhrade, keď Adam zhrešil a **sebeckto zaujalo miesto lásky**. A podľa zákona dedičnosti sa každý z nás rodí so sebecktom na tróne ľudskej prirodzenosti.

No chváľme Boha, že sa môžeme rozhodnúť, že Ježiša posadíme na trón svojho srdca. Môžeme sa znovuzrodiť. Chválim za to Boha! Moji milí priatelia, som veľmi, veľmi znepokojený, keď zisťujem, že mnohí z nás v tejto milovanej cirkvi nepochopili strašné, radikálne dôsledky pádu človeka. Viete, ak si neuvedomíte strašné, radikálne následky pádu človeka, Nebudete schopní náležito oceniť - ako by ste mali, alebo náležito žiadať - ako musíte, opatrenia plánu spásy. Pozrite, to nie je náhodou, nie je to len niečo, čím sa tu zabávame, aby sme spolu skúmali svoj mizerný stav vďaka pádu. Moji milí priatelia, musíme si uvedomiť, že aby sme uvideli skutočnú hĺbku svojej hriechnosti - a vy musíte vidieť skutočnú hĺbku svojej hriechnosti - skôr než by ste z celého srdca začali hľadať Spasiteľa. Rozumiete mi? {Amen.} Ak si myslíte, že hriech je len vedomé rozhodnutie, neposlúchnuť Boží zákon, potom to jediné, čo budete hľadať je odpustenie svojich hriechov. Lenže problém hriechu má hlbší rozmer, milí priatelia. Je to HRIECH s veľkými H. Je to ono sebecké, vzdorovité srdce. Áno, Ježiš vám chce odpustiť hriechy, ale nechce sa zaoberať len ovocím, On chce riešiť koreň. {Amen.} **Chce vám dať nové srdce, {Ez 36,26}** ktoré je ovládané zákonom lásky. Súhlasíte? {Amen.}

No môže vám ho dať, ak oň nepožiadate? Nie. A požiadate oň vôbec, ak si neuvedomujete, že ho potrebujete? Nie. Je teda dôležité, aby ste si uvedomili tú potrebu? Áno. Ešte sa k tomu budeme vracat'. Toto štúdium tu nie je preto, aby vám dalo nejaké zaujímavé veci na zamyslenie. Moji milí priatelia, ide v ňom o spásu. Toto súvisí s našou osobnou spásou. Pochopenie pravdy o probléme hriechu je nevyhnutné, aby sme vôbec pripravení prosit' o riešenie hriechu, aby sme si ho vážili a túžobne ho prijali v celom rozsahu. Och, aké hrozné následky malo pre ľudstvo jedenie zo stromu poznania dobrého a zlého! Počúvajte, ako to vyjadruje inšpirované pero v knihe **Výchova**, str. 25 (str. 21 v slov.) **Výchova , strana 25: „Tam, kde bol predtým vpísaný iba Boží charakter a poznanie dobra, bol teraz zapísaný aj charakter satana a poznanie zla.**“ Zaujímavé... Skôr, ako človek jedol zo stromu poznania dobra a zla, čo jediné poznal? Poznal dobro, ktoré je koho charakterom? {Božím.} Božím. No keď človek jedol zo stromu poznania dobra a zla, aké poznanie nadobudol? Poznanie zla, ktoré je charakterom koho? {Satana} Satana. Teraz má oboje: poznanie dobra aj poznanie zla. Oboje, pozostatky charakteru Boha a charakter satana, teraz pôsobia v jeho živote.

No ktoré z tých dvoch po páde prevláda? Ktoré ho riadi? Ktoré dominuje? Je to poznanie zla, moji milí priatelia. Je to poznanie čoho? Poznanie zla. Hoci má človek stále - aj po páde napríklad svedomie, ktoré je súčasťou poznania dobra a trápi ho, keď urobí niečo zlé, a to spôsobuje, že túži konať a byť lepší, než je. Hoci má stále v sebe stopy Božieho charakteru, má v sebe skutočne aj silu počínať si lepšie? Vo svojom padnutom stave? Nie. **Bezo mňa nemôžete urobiť** čo? **Nič... {Jn 15,5}** Nič. Satan

bol taký nadšený, keď sa mu podarilo nahradiť prepis Božieho charakteru, zákon lásky, prepisom svojej vlastnej povahy - zákonom sebecka - a dosiahnuť, aby bol prevládajúcou, motivujúcou zásadou v ľudskej prirodzenosti. Bol nadšený. No sledujte pozorne. Neuspokojil sa s tým, že triumfoval len v tomto. Bol odhodlaný odstrániť dokonca aj zvyšky Božieho obrazu z ľudskej prirodzenosti. Zaumienil si, že tú slávu úplne vymaže a odvtedy sa o to neprestajne pokúša. A počas 10 generácií sa mu to podarilo dosiahnuť v celom ľudstve, okrem ôsmich ľudí. A stále na tom pracuje až dodnes... Dúfam, že s výnimkou nás, čo tu sedíme.

A ako to robí? Akým spôsobom tak horlivo ničí stopy Božieho obrazu v človeku? Maže pozostatky Božieho zákona z ľudského srdca. Počujete ma? Ako teda ničí zvyšky Božieho obrazu v človeku? Tak, že vymazáva stopy Božieho zákona z ľudského srdca. Ako to robí? Počúvajte. **Manuscript Release, 9. zväzok, strana 229: „Boží zákon bol kedysi zapísaný v srdciach ľudí. No ich pestované hriechy tento zápis rozmazali a takmer vymazali. Poblúznenia hriechu postupne znechutili čaro zákona.“** Ako sa mu darí vymazávať aj zvyšky Božieho zákona z nášho svedomia? Privádza nás k tomu, aby sme si sami vedome vybrali čo? {Hriech.} Hriech. A zakaždým, keď to robíme proti svojmu svedomiu, čo sa deje? Čo sa deje? No tak, čo sa deje? Svedomie je spalované. Postupne je umlčané, až kým sa nestane čo? Až kým ho vôbec nepočujeme. A toto je **neodpustiteľný hriech**, priatelia. {Mt 12,31} Rozumiete, čo som vám práve vysvetlil? Toto je **neodpustiteľný hriech**. {5T 634.1} A toto má za cieľ pri každom z nás v tejto miestnosti. O toto sa snaží. Prosím vás, nespolupracujte s ním v tomto procese. Prosím vás, nespolupracujte s ním v tomto procese! Nalieham na vás kvôli vám samým, no najmä kvôli Kristovi, ktorý zaplatil nekonečnú cenu, aby vo vás mohol obnoviť svoj obraz. Dovoľte mu to, prosím. Skončím známym príbehom. Nájdeme ho v **1 Samuel 4,21**. Éliho synovia neposlušne vzali truhlu zmluvy do boja proti Filištíncom. Dúfali, že im prinesie víťazstvo, bola akoby talizmanom pre šťastie. Počuli príbehy o tom, čo urobila v minulosti a dúfali, že sa to stane znovu. No bol tu jeden veľký problém: zákon bol iba v arche, nie v ich srdciach. A tak Boh nemohol bojovať s nimi a za nich. Čo sa v ten deň stalo na bojisku? Čo sa stalo? Prehrali bitku. A tiež prišli o život. Stratili však len to? Stratili archu, moji milí priatelia, a vy ani ja si nevieme predstaviť, ako to Izraelcov zdrvilo. Nevieme. Prečo? Lebo nechápeme, že celá ich osobná identita, celá ich sebahodnota bola spätá s tým, že Boh im zveril svoj zákon. Domnievali sa, že ich to nadraduje nad všetkých ostatných a tu im ich najhorší nepriateľ vzal ten zákon v boji. Bola to hrozná správa.

A poslovi prikázali, aby ju oznámil Élimu. Posol prichádza a keď si ho Éli vypočuje, čo sa stane? Padá a zomiera. To je tak zdrvivé. No úloha toho posla sa ešte neskončila. Musel informovať aj manželky tých dvoch mŕtvych mužov. Vždy mi bolo zvlášť ľúto najmä jednej z nich, lebo bola práve v pôrodných bolestiach rodila Éliho vnuka, syna jedného z tých mužov. Vyčká ten posol vhodnejšiu chvíľu? Nie. Vrúti sa do stanu a správu oznámi tej úbohej rodiacej žene. To ju tak zdrví, že zomiera pri pôrode. No skôr než umrie, čo urobí? Čo urobí? Svojho syna pomenuje podľa okolností jeho narodenia... Pre Židov je to typické, robili to často. Ako ho nazvala? Nájdite si to v **1 Sam 4,21: „Chlapcovi dala meno Ichabod. Lebo riekla: „Sláva sa vzdialila a obnažila Izrael!“** Aké kľúčové slovo sme počuli v tej vete? „Sláva.“ Čo to slovo znamená? Charakter. Všimnite si niečo veľmi dôležité. Keď Mojžiš na vrchu Sínaj povedal: **„Prosím ťa, ukáž mi svoju slávu,“ {2 Moj 33,18}** viete, ktoré hebrejské slovo je preložené ako „sláva“? Je to „chabod“. Ako sa povie? „Chabod.“ Počujete ho v „Ichabod“-e? „I“ v hebrejčine jednoducho znamená zápor. a znamená „nie“ alebo „žiadny“. Ten chlapec dostal meno: „Žiadna sláva“. Preto sa hneď dozvedáme, že keď dieťa nazvala Ichabod, povedala: **„Sláva sa vzdialila a obnažila Izrael!“** Prečo? **„Vzali totiž Božiu archu a zomrel jej svokor i jej muž.“** Obidvaja boli mŕtvi.

No všimnite si, že ďalší verš to opakuje. Tentoraz je však uvedený len najhlavnejší dôvod, prečo sa sláva vzdialila. Aký? **„Povedala: „Sláva sa vzdialila a obnažila Izrael“, lebo ukoristili Božiu archu.“** Znovu sa to opakuje, moji milí priatelia. Vždy, keď Písmo niečo opakuje, je to dôležité. Vidíte tú hlbokú duchovnú pravdu? Vidíte tú názornú lekciu? Prečo sa sláva vzdialila? Lebo ukoristili archu. No čo je v arche? Boží zákon, ktorý je prepisom Jeho... charakteru, ktorým je Jeho sláva. Samozrejme, že

keď sa nepriateľovi podarilo vziať Boží zákon z najsvätejšej svätyne, dôsledkom bol Ichabod. Sláva sa vzdialila.

Brat môj, sestra moja, presne tak to bolo, keď nepriateľ našich duší vzal Boží zákon zo svätyne svätých v tomto chráme nášho tela a nahradil ho čím? Zákonom sebeckta. Čo sa stalo? Nastal „Ichabod“. Sláva sa vzdialila a obnažila nás. A už po 6000 rokov sa my ľudia rútime od úpadku k hlbšiemu úpadku a nadobúdame podobu satanského charakteru. To je tá zlá správa. Dobrá nasleduje. Preto musíte prísť aj zajtra večer. Moji milí priatelia, v ktorom zaslúbení nachádzame podstatu tej dobrej zvesti? Tá je zaslúbení novej zmluvy. Čo nám hovorí? **„Napíšem svoj zákon do ich srdca a do ich mysli.“ {Jer 31,33}** Boh vymyslel plán, vďaka ktorému sa môže zákon vrátiť do svätyne svätých a stať sa vládnuťou mocou, princípom, duchom, ktorý ovláda ľudskú prirodzenosť. {Amen.} A my môžeme byť premenení od slávy k sláve, vďaka plánu spásy. Znovu môžeme naplňovať Bohom ustanovený, kvôli hriechu stratený, no teraz krvou vykúpený zámer. {Amen.} Prosím, prídte znovu a študujme ten plán spoločne. Povstaneme k modlitbe?

Nebeský Otec, veľmi Ti ďakujem, že si nám pomohol pochopiť tú zlú správu. Pripravuje nás viac vážiť si a túžobne prijať dobrú zvesť. Znovu nás sem prived' zajtra večer, aby sme ďalej študovali, ako môžeme byť zmenení i napriek pádu prostredníctvom plánu spásy, od slávy k sláve. Za toto sa modlíme v Ježišovom mene. Amen. Boh vám žehnaj, priatelia, Boh vám žehnaj.